

ด่วนที่สุด

ที่ รง ๐๕๐๔/๑๐๖๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ ๘๖๓๙
วันที่ ๙ ก.พ. ๒๕๕๘

กระทรวงแรงงาน

ถนนมิตรไมตรี เขตดินแดง

กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง การยืนยันร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๑๐/๑๙๐

ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๔๗๘

ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี

๒. ร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๑๓๓๒/๒๕๕๗)

ฉบับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓. สรุปสาระสำคัญ

ด้วยกระทรวงแรงงานขอเสนอเรื่องร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔(๒) และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ) กำกับการบริหารราชการกระทรวงแรงงานได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

ความเป็นมาของเรื่องที่จะเสนอ

(๑) ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแจ้งกระทรวงแรงงานว่าได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีมติอนุมัติหลักการเสร็จแล้ว และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

/(๒) ตามหนังสือ...

(๒) ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งเรื่องร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาเสร็จแล้ว (เรื่องเสร็จที่ ๑๓๓๒/๒๕๕๗) โดยให้กระทรวงแรงงานดำเนินการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีและให้นำเรื่องขอความเห็นชอบจากรองนายกรัฐมนตรีที่กำกับบริหารราชการก่อนส่งเรื่องไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

โดยที่ร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว (เรื่องเสร็จที่ ๑๓๓๒/๒๕๕๗) ซึ่งมีหลักการที่ให้ความคุ้มครองคนประจำเรือในฐานะที่เป็นลูกจ้างให้ได้รับความเป็นธรรมและมีมาตรฐานสภาพการจ้าง การทำงาน และความเป็นอยู่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๔๙ ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และให้เจ้าของเรือในฐานะที่เป็นนายจ้างปฏิบัติต่อคนประจำเรือสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงตามกฎหมายและเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการกักเรือ การตรวจเรือ และการสั่งการแก้ไขข้อบกพร่องของรัฐเจ้าของท่าที่เรือไทยเทียบท่า โดยที่ไม่มีใบรับรองด้านแรงงานทางทะเลตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาดังกล่าว จึงเห็นควรเสนอร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้วดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบ ก่อนที่จะส่งเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

๓. สาระสำคัญ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

บทนิยาม กำหนดความหมายของกรณีที่เกี่ยวข้องกับแรงงานทางทะเล เช่น เรือคนประจำเรือ เจ้าของเรือ ใบรับรองด้านแรงงานทางทะเล ใบประกาศการปฏิบัติด้านแรงงานทางทะเล เป็นต้น ให้เป็นบทนิยามเพื่อความสะดวกในการใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

ขอบเขตการบังคับใช้และหน่วยงานที่รับผิดชอบ กำหนดให้การจ้างแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน (ร่างมาตรา ๔) และกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นรัฐมนตรีของกระทรวงที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการตามรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตนเท่านั้น (ร่างมาตรา ๕)

หมวด ๑ บททั่วไป กำหนดให้นำหลักจารีตประเพณีเกี่ยวกับการทำงานของคนประจำเรือ การเดินเรือทะเล และข้อกำหนดหรือมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับ ในกรณีที่มีได้ มีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖) กำหนดให้หนี้เงินที่เจ้าของเรือต้องชำระเป็นหนี้ ที่มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของเจ้าของเรือในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในมูลค่าภาษีอากร ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ร่างมาตรา ๘) และกำหนดให้ข้อพิพาทเกี่ยวกับแรงงาน ทางทะเลอยู่ในเขตอำนาจของศาลแรงงาน (ร่างมาตรา ๑๔)

หมวด ๒ เงื่อนไขในการทำงานในเรือ กำหนดห้ามเจ้าของเรือให้บุคคลอายุต่ำกว่า ๑๖ ปีบริบูรณ์ทำงานบนเรือ (ร่างมาตรา ๑๕) และกำหนดห้ามเจ้าของเรือให้คนประจำเรือที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ ทำงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือความปลอดภัย (ร่างมาตรา ๑๗)

หมวด ๓ การจัดหางานให้คนหางานเพื่อไปทำงานเป็นคนประจำเรือ กำหนดให้ ผู้ที่ให้บริการจัดหางานแก่คนหางานเพื่อไปทำงานเป็นคนประจำเรือต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน และกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขออนุญาตจัดหางาน (ร่างมาตรา ๒๐ และ ร่างมาตรา ๒๑) กำหนดให้ผู้ขออนุญาตจัดหางานต้องวางหลักประกันเพื่อประกันความเสียหาย ที่อาจเกิดขึ้นจากการจัดหางาน รวมทั้งผู้รับใบอนุญาตจัดหางานจะต้องยื่นคำขอจดทะเบียนตัวแทน จัดหางานและลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหางาน โดยห้ามผู้รับใบอนุญาตจัดหางานเรียก หรือรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่าย และกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจัดหางานต้องจัดการให้คนหางาน เพื่อไปทำงานเป็นคนประจำเรือเดินทางกลับไปยังสถานที่ซึ่งรับสมัครคนหางานในกรณีที่ไม่ได้งาน (ร่างมาตรา ๒๘ ร่างมาตรา ๓๐ ร่างมาตรา ๓๕ และร่างมาตรา ๓๙)

หมวด ๔ สภาพการจ้าง กำหนดให้เจ้าของเรือทำข้อตกลงการจ้างงานของคนประจำเรือ เป็นหนังสือ โดยเก็บไว้บนเรือและให้ไว้กับคนประจำเรือ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับคนประจำเรือเพื่อให้ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม ทั้งนี้ กำหนดห้ามเจ้าของเรือหักค่าจ้างและค่าล่วงเวลา เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จึงจะสามารถทำได้ (ร่างมาตรา ๔๓ ร่างมาตรา ๔๖ และร่างมาตรา ๕๔) กำหนดให้คนประจำเรือ มีสิทธิลาขึ้นฝั่งและลาป่วยได้ โดยกำหนดจำนวนวันลาป่วยที่ถือเป็นวันทำงาน (ร่างมาตรา ๕๖ และร่างมาตรา ๕๗) กำหนดระยะเวลาการทำงานในวันทำงานปกติและการทำงานล่วงเวลา ของคนประจำเรือ (ร่างมาตรา ๕๘ และร่างมาตรา ๕๙) กำหนดให้เจ้าของเรือจัดชั่วโมงการพักผ่อน ให้แก่คนประจำเรือ (ร่างมาตรา ๖๒) กำหนดให้เจ้าของเรือจัดวันหยุดประจำปีให้แก่คนประจำเรือ ปีหนึ่งไม่น้อยกว่าสามสิบวัน (ร่างมาตรา ๖๕)

หมวด ๕ การส่งตัวกลับ กำหนดให้เจ้าของเรือเป็นผู้ดำเนินการส่งกลับ และออกค่าใช้จ่าย กรณีคนประจำเรือเดินทางกลับ รวมทั้งกำหนดให้เจ้าของเรือจัดทำประกันภัย ให้แก่คนประจำเรือทุกคน เพื่อส่งคนประจำเรือกลับภูมิลำเนาหรือสถานที่อื่นตามที่ตกลงกัน (ร่างมาตรา ๖๖ และร่างมาตรา ๖๗)

หมวด ๖ ค่าเสียหายกรณีเรือเสียหายหรือเรือจม กำหนดให้เจ้าของเรือต้องจ่ายค่าเสียหายในกรณีที่กำหนดเมื่อคนประจำเรือได้รับผลกระทบในกรณีที่เรือเสียหายหรือเรือจม (ร่างมาตรา ๗๐)

หมวด ๗ อัตราค่าจ้าง กำหนดให้เจ้าของเรือมีหน้าที่จัดหาคนประจำเรือทำงานบนเรือในจำนวนที่เหมาะสมและเพียงพอ (ร่างมาตรา ๗๑)

หมวด ๘ มาตรฐานที่พักอาศัย สิ่งอำนวยความสะดวก อาหาร และโภชนาการบนเรือ กำหนดให้เจ้าของเรือจัดที่พักอาศัย และสถานที่บนเรือให้มีมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ ให้เจ้าของเรือจัดอาหารและน้ำดื่มที่มีคุณภาพในปริมาณที่เพียงพอต่อคนประจำเรือโดยไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่าย รวมทั้งกำหนดห้ามเจ้าของเรือให้คนอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ เป็นคนครัว และต้องจ้างคนครัวที่ผ่านการฝึกอบรมแล้วและมีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่ง (ร่างมาตรา ๗๔ และร่างมาตรา ๗๕)

หมวด ๙ การจัดให้มีการรักษาพยาบาล การคุ้มครองต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยของคนประจำเรือ กำหนดให้เจ้าของเรือดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการรักษาพยาบาลคนประจำเรือ และให้คนประจำเรือได้รับการรักษาพยาบาลทันที (ร่างมาตรา ๗๘ และร่างมาตรา ๗๙) กำหนดความรับผิดชอบของเจ้าของเรือต่อคนประจำเรือ โดยให้เจ้าของเรือเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย (ร่างมาตรา ๘๑) และกำหนดให้ดูแลเรื่องความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของคนประจำเรือในการทำงานบนเรือ (ร่างมาตรา ๘๒ และร่างมาตรา ๘๓)

หมวด ๑๐ ใบรับรองด้านแรงงานทางทะเลและใบประกาศการปฏิบัติด้านแรงงานทางทะเล กำหนดให้เรือเดินทะเลระหว่างประเทศที่มีขนาดตั้งแต่ห้าร้อยตันกรอสขึ้นไปต้องมีใบรับรองด้านแรงงานทางทะเลและใบประกาศการปฏิบัติด้านแรงงานทางทะเลด้วย (ร่างมาตรา ๘๖)

หมวด ๑๑ การร้องเรียนบนเรือ กำหนดให้เจ้าของเรือจัดเอกสารที่มีขั้นตอนการร้องเรียนเกี่ยวกับสภาพการจ้าง สภาพการทำงาน และสภาพความเป็นอยู่ของคนประจำเรือ (ร่างมาตรา ๘๙)

หมวด ๑๒ สิทธิการรวมตัวและการเจรจาต่อรอง กำหนดให้คนประจำเรือและเจ้าของเรือมีสิทธิรวมตัวกันเพื่อเจรจาต่อรองหรือเรียกร้องเกี่ยวกับสภาพการจ้าง สภาพการทำงาน และการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน (มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑)

หมวด ๑๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนดให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจขึ้นไปบนเรือเพื่อตรวจสอบสภาพการทำงาน สภาพการจ้าง และสภาพความเป็นอยู่ของคนประจำเรือ เรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง ให้ส่งเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา และมีคำสั่งให้เจ้าของเรือ หรือคนประจำเรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๙๕) รวมทั้งกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจขึ้นไปบนเรือและตรวจเรือต่างประเทศ และออกคำสั่งให้นายเรือแก้ไขในกรณีที่ปฏิบัติไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ กักเรือไว้จนกว่าจะมีการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือให้จัดทำแผนแก้ไขจนกว่าจะได้รับความเห็นชอบ (ร่างมาตรา ๙๖)

หมวด ๑๔ คณะกรรมการแรงงานทางทะเล กำหนดให้มีคณะกรรมการแรงงานทางทะเล ประกอบด้วย (๑) ปลัดกระทรวงแรงงานเป็นประธานกรรมการ (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมการกงสุล ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนแพทยสภา ผู้แทนสถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน (๓) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านแรงงานทางทะเล ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานแต่งตั้งจำนวนสองคน ผู้แทนฝ่ายเจ้าของเรือ และผู้แทนฝ่ายคนประจำเรือ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานแต่งตั้ง จำนวนฝ่ายละห้าคน เป็นกรรมการ (๔) อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานแต่งตั้งข้าราชการกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ร่างมาตรา ๙๙) นอกจากนี้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการผู้แทนฝ่ายเจ้าของเรือ และกรรมการผู้แทนฝ่ายคนประจำเรือ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน ทั้งนี้เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระ สามารถปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่ (ร่างมาตรา ๑๐๑) กำหนดเหตุในการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนฝ่ายเจ้าของเรือและกรรมการผู้แทนฝ่ายคนประจำเรือ (ร่างมาตรา ๑๐๒) และกำหนดองค์ประชุมของคณะกรรมการ การออกเสียง และการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม (ร่างมาตรา ๑๐๓) รวมทั้งกำหนดให้คณะกรรมการแรงงานทางทะเลมีอำนาจหน้าที่เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายด้านแรงงานทางทะเล เกี่ยวกับการออกกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัตินี้ และการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติให้สอดคล้องกับอนุสัญญาแรงงานทางทะเล ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ รวมถึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่มอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๐๐)

หมวด ๑๕ บทกำหนดโทษ กำหนดความผิดและโทษแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเปิดเผยข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นข้อเท็จจริงที่เจ้าของเรือสงวนไว้ไม่เปิดเผย (ร่างมาตรา ๑๐๕) กำหนดความรับผิดของผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล กรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๑๐๖) กำหนดความรับผิดและโทษสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๐๗ ถึงร่างมาตรา ๑๒๒) และกำหนดความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่ให้เปรียบเทียบได้ (ร่างมาตรา ๑๒๓)

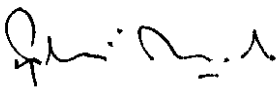
บทเฉพาะกาล เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับใบรับรองด้านแรงงานทางทะเล และใบประกาศการปฏิบัติด้านแรงงานทางทะเล ที่ออกตามประกาศกระทรวงแรงงานว่าด้วยเรื่องมาตรฐานแรงงานทางทะเลให้ยังคงใช้บังคับต่อไปได้จนกว่าจะสิ้นอายุ และเพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับให้ผู้รับใบอนุญาตจัดหางานตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ สามารถดำเนินการจัดหางานให้แก่คนหางานเพื่อไปทำงานเป็นคนประจำเรือตามพระราชบัญญัตินี้ได้จนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

๔. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงแรงงานพิจารณาแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. มีหลักการที่ให้ความคุ้มครองคนประจำเรือในฐานะที่เป็นลูกจ้างให้ได้รับความเป็นธรรมและมีมาตรฐานสภาพการจ้าง การทำงาน และความเป็นอยู่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๔๙ ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ทั้งเป็นการพัฒนากฎหมายเพื่อรองรับการให้สัตยาบันอนุสัญญาดังกล่าว จึงเห็นควรเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

กองนิติการ

โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๔๖ ๗๕๘๙